

Skatteministeriet

3. maj 2024
J.nr. 2024 - 2972

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 432 af 5. april 2024 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steffen W. Frølund (LA).

Jeppe Bruus

/ Kathrine Waage

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvilke helt konkrete skatteretlige hjemler, der ligger til grund for vurderingen af, at der ikke kan indføres én samlet CO₂-afgift, som det blev aftalt med grøn skattereform, da den blev indgået i juni 2022?

Svar

Med *Aftale om grøn skattereform for industri mv. 2022* blev der indgået en aftale om at indføre en afgift på 750 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030 for virksomheder uden for EU's kvotehandelsystem og 375 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030 for virksomheder indenfor. Mineralogiske processer mv. får en afgift på 125 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030. Sidstnævnte forudsætter Kommissionens godkendelse.

Ved implementeringen af aftalen skal en række forskellige hensyn balanceres, herunder overholdelse af EU's energibeskatningsdirektiv, reglerne om statsstøtte samt administrerbarhed og kontrol.

Den gældende CO₂-afgift, der gennemfører energibeskatningsdirektivet, er baseret på energinputtet i brændsler. Den udvidelse af afgiftspligten til visse ikke-energi-relaterede udledninger og raffinaderier, som den politiske aftale indebærer, kan ikke ske inden for rammerne af CO₂-afgiftsloven, da energibeskatningsdirektivet er til hinder for at lægge afgift på disse udledninger.

De virksomheder, som i dag ikke betaler CO₂-afgift, og som efter det aftalte skal betale afgift af deres CO₂-udledninger, er omfattet af kvotereguleringen. En afgift, der omfatter udledninger, som der også skal returneres kvoter for, vurderes at udgøre et hensigtsmæssigt objektivt grundlag til implementering af aftalen.

Samtidig vurderes det umiddelbart ikke at være muligt at lade alle udledninger omfatte af en emissionsafgift, da det vil kræve en anden indretning af afgiften på CO₂ fra forbrænding af brændsler, herunder motorbrændstof til transport, samt en afgrænsning af afgiften, som bliver meget vanskelig, når det sker udenfor grundlag, som gennem fx EU-regulering er objektivt definerede, herunder gennem energibeskatningsdirektivet.

Det er bl.a. på den baggrund vurderet hensigtsmæssigt, at implementeringen af aftalen sker ved dels at forhøje og udvide den gældende CO₂-afgift og dels ved at indføre en ny emissionsafgiftslov for CO₂e-udledninger fra kvoteomfattede sektorer.

Jeg vil dog under behandlingen af de lovforslag, der implementerer aftalen, fremsætte et ændringsforslag, da der som led i høringen over lovforslagene er rejst problemstillinger om afløftning af CO₂-afgift ved CCS og niveauet for de kvoteomfattede virksomheders og gartneriernes energif afgift. Med henblik på at håndtere disse problemstillinger vil der blive foreslået dels etablering af en aftaleordning, der sikrer afløftning af CO₂-afgiften ned til minimumssatserne, når der opsamles og lagres CO₂ ved CCS, dels en reduktion af merbelastningen på 60 kr. pr. ton CO₂, som pålægges kvoteomfattet proces, ved i stedet at tage højde for, at der er forskellige EU-minimumsafgifter på tværs af afgiftslove.

Der har også været set på at flytte så meget som muligt af afgifterne fra CO₂-afgiften over i emissionsafgiftsloven for på den måde at give fradrag ved CCS. En sådan løsning vil indebære en række statsstøtteretlige og administrative udfordringer og løser isoleret set ikke problemet for ikkekvoteomfattede virksomheder. Jeg er dog som altid åben over for at kigge videre på foreslåede løsninger, og der vil derfor blive arbejdet videre med afdækning af modellen, herunder som en del af de igangværende drøftelser om revision af EU's energibeskatningsdirektiv.